

KAMARÁS KLÁRA

Anyám köténye

Emlékek között foszló kelme...
de szép is volt anyám szerelme!
Soha nem járt ő feketében,
pedig fagy fészkelte bús szívében.
Köténye tele volt virággal,
szákszorszéppel és tulipánnal.
Fekete éjben virágillat,
viharfelhők közt is volt csillag,
mert bánatát szívébe zárta,
ne lássa senki, milyen árva.
Jól emlékszem, hitt benne végig,
hogy fel fog szállni, fel az égig,
s két füstös felhő fenn az égen
összefonódik újra szépen.

Hajnali blog

Nem keresem a rímes szavakat,
csak annyi kell, mi magától akad,
a sor végét cifrázni nem fogom,
inkább legyen dobpergéssel rokon,
legyen a vers dal, néha víg zene,
máskor anyák siratóéneke.
A ritmus klasszikus, vagy rap, vagy bármi más,
de dobogjon, mint száz szívdobbanás,
vagy suhogjon, mint madár ívelt szárnya,
kopogjon, mint versenylovak patája,
legyen dühöngő orkán, ... vagy bűvös szavak
csobogjanak, mint sziklák közt patak...
Nem lehetek a költészet adósa!
Hol ritmus nincs, az csak széttördelt próza.